

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

X. S. Laurentius Martyr. Patior, sed non confundor, scio enim, cui credidi,
& certus sum, quia potens est servare depositum meum in illum diem. 2.
Tim. 1. v. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

quippe, si saltem persona tibi adeò dilecta perennes forent super terram, aliquis esset excusationi locus, quod tanti illas facias. porro an non advertis quatruidui spatio omnes morituros? Ah quàm plene sunt rimis, hoc est, morbis, & miseris, quibus sensim omne pretium deperdunt, & idcirco *continere non valent aquas.* Quantifcunque juventur adminiculis ad vitam diutius servandam, id consequi non possunt. aqua immissa omnis effluit. deficit species, deficit sapientia, sagacitas, dexteritas, deficiunt simul omnes eorum dores singulares, & quid superest? nil nisi putredo, *simul in*

pulvere dormient cum vilissimis filiis, & vermes operent eorum. Itaque si tu velis concupiscentiam strahere a rebus omnibus creata illud DEO tribuas, sicut docet, pro jam illas cernere in sepulchro ipse carne, exuccas, & in pulverem reditas. tunc enim verò videbis *continere aquas.* si vel integrum quodmen acceperint: *qua continere non valent aquas.* & si tales videris, quod propter ipsas poteras te *DEUM*, qui nunquam moritur.

X.

S. Laurentius Martyr.

Patior, sed non confundor. scio enim, cui credidi, & certus sum, quod potens est servare depositum meum in illum diem. 2. Tim. v. 12.

1. **C**onsidera facile maximas, quæ in vita spiritali te impugnant, tentationes esse diffidentia. Viderur tibi nonnunquam quidquid in ea facis propter DEUM, frustra esse, eò quòd nihilominus sis damnandus. contra has te arma contextu isto pulcherrimo Apostoli, quem hic tibi meditandum propono. non audis primam ejus vocem, quam ingens dolor illi exprimit: *Patior.* Candidè fatetur se pati. sed mox adjungit, non ideo se confundi: *Patior sed non confundor.*

Tu quidem sepe numero censes Sanctos, cum tanto estuatur DEUM, inter tormenta sua stentibus, quando martyres in crucibus affixis, sine sensu doloris: sed fallor. tiebant enim verò injurias flagitiosas & infortunia, & incommoda. Sed quibus: quid porro? etiam sentiebant, tamen despondebant animum. *Patior sed non confundor.* & quare dicebantur sciebant, quis esset ille Dominus, qui permisset: *scio, cui credidi.*

miteris ergo, si tu, qui etiam spiritu es
 imbecillus, valde sentis, quod pateris.
 tibi senties, non pateris. satis est, si
 patiendo non confundaris, hoc est non
 desinas servare fidem vivam, atque fi-
 delitatem, quam habere debes in Domi-
 no: *Ego Dominus, super quo non con-
 fundentur omnes, qui expectant eum.* It-
 em. *o. 23.* o. quantā Emphasi, in hoc
 proposito dicendum tibi cum Apосто-
 lo: *scio, cui credidi.* si genium Domi-
 ni probi nōsti, non pateris ullo mo-
 do ab illo te averti, et si non desinat, qui
 te non avertit, sed rides potius dicendo
 errare ipsum, scio, cui credidi, atque
 hoc est, quod in casu nostro dicere o-
 portet. quid refert, quod cogitationes
 tue phantastica mille umbras, & hor-
 rores obijciant, ceu servias alicui, qui
 desinque ob culpas tuas te destituat: ne-
 cum illis altercare, sed solum dic inra-
 tione: *scio, cui credidi.* atque hac ratione
 facilius fugabis.

2. Considera quid, distinctius lo-
 quendo, hoc loco intelligat Apostolus.
 cum ait: *scio, cui credidi.* duo signifi-
 cat, quæ demum ad unum reducun-
 tur. significat: *scio, quis sit ille, cui
 credidi me ipsum, & rursus significat:
 scio, quis sit, cui credidi, quidquid facio
 deo: depositum meum.* Dicit, *scio,
 cui credidi.* non *scio, quid credidi.* quia
 sufficere tibi debet, quod scias mani-
 festā, quā fidelis sit Dominus, cui
 servas, quā benignus, quā pronus
 ad miserendum, quia DEUS est. cete-
 rum si extricare te nescias illis difficul-
 tibus, quas cogitationes tuæ ad te

confundendum tibi suggerunt circa
 gratiam, quam aliis dare velit, & non
 tibi, circa Prædestinationem, Perseve-
 rantiam, & alia hujusmodi etiam do-
 ctis obscurissima: noli hinc angī, suf-
 ficiat tibi dicere, quod scias, à quo de-
 pendeas: *scio, cui credidi.* an ergo non
 majorem securitatem tibi præstat fi-
 des, quā omnes revelationes, quas de
 rebus ejuscemodi habere possis? reve-
 lationes sunt illusioni obnoxie, sed
 non Fides. & sic necesse non est talia
 intelligere, prout sunt, ad operandum
 bene, sufficit ea credere elicendo a-
 ctum fidei. imò neque necesse est pos-
 se dicere: *scio, cui credo.* sufficit, quod
 possis dicere: *scio, cui credidi.* quia cum
 aliquando versaris in tanta obscuratio-
 ne mentis, in tanta atiditate, in tanta
 angustia, ut in corde tuo fidem ejusmo-
 di actualement excitare non possis, suffi-
 ciat habitualis. Memoria repete il-
 los actus fiduciæ, quos jam olim elicu-
 isti, atque in iis te conserva. illi ipsi a-
 ctus præteriti facient, ut in præsens sis
 securissimus: *scio, cui credidi, & cer-
 tus sum.* audisti? non ait, *fui,* sed
sum.

3. Considera, quale sit illud depo-
 situm, de quo loquitur Apostolus, cum
 dicit: *Certus sum, quia potens est de-
 positum meum servare in illum diem.*
 sunt ærumnæ, quas toleravit pro Deo,
 Peregrinationes, prædicationes, car-
 ceres, plagæ, & sic de ceteris discurren-
 do. omnia ista depositum suum vocat,
 quia semel in manib⁹ Dei illa deposuit,
 ideo de se cogitare nullo modo voluit,
 nequidem in his, quæ ad salutem spe-
 ctant

Etant, sed solum de ipso. O quam præclarus actus hic fuit! cur ergo non fatigis saltem pro tenitate tui spiritus illumimitari? deponere tu quoque in manu DEI tui vel ipsam æternæ salutis negotium, quod nonnunquam tantas curas injicit. & pro eo, quod aliquando moleste cum cogitationibus triceris, discurrasque, sine futuris salvis, an non, potius te impende exercendis actibus amoris, labora propter ipsum, stude propter ipsum, psalle propter ipsum, dic te nolle nisi ab ipso solo dependere: *In manibus tuis sortis mea.* Pl. 30. v. 16. & sic tempus lucrabere, quod perdis in cogitationibus inutilibus, vel inquietis.

4. Considera noluisse Apostolum figillatim recensere, quæ patiebatur, dicendo: *Potens est servare labores meos, vincula mea, verbera mea*, sed omnia complecti voluit nomine generico depositi sui, ut te doceat, non curandum, ut eorum DEO minutim memores, quæ pro ipso es passus, quasi ostentare illa velis, sufficit eorum aliquando generatim meminisse, ut te animes, an putas, si etiam eorum obliviscaris, te non inventurum omnia minutissimè servata, quæ pro illo es passus? Ne dubites: non peribit vel stilla sudoris, ne dum sanguinis. Quod plus est: *Capillus de capite vestro non peribit*, cum fuerit recitus pro Deo. Luc. 21. v. 18.

5. Considera, quare non dicat Apostolus: *Scio, quia depositum meum servabis*: sed solum: *quia potens est servare*. Hoc facit, ut efficaciore u-

tatur modo loquendi. *minutissimè* sed plus significat, an non curandum Dominum in custodia sua optinere? quidquid pro eius amore est facturum, quia nostro modo optinere feendi majorem injuriam DEO res, si ejus fidelitati diffideres, diffideres viribus. *Potens est servare, servabis*, non injuriam DEO US (dicebat Apostolus opprobriis) ut obliviscatur operis dilectionis, quam ostendit in ipso. Hebr. 6. v. 10. & tamen iste modus loquendi: dicendum tuis videbatur; non immemor US, ut obliviscatur: quam ut dixi Non est injustus. Verumtamen xit, ut intelligatur, qualis sit Deus rius, de quo agitur. Inter non vio rei alicujus non magne, quam data sit in depositum, potest aliquid sine culpa accidere, sed non ille in magno mentis suæ reus, si tens est servare vel stipulam, quæ causâ sit humo levata. & idcirco re hoc possit, etiam debet: & idcirco non possit oblivisci operis particularis pro se facti, quam justus. hinc est, quod hominibus ne quadret illud momentum Ecclesiæ 42. v. 7. *Quodcumque tu adparera, & appende: datum vero est tibi omne describe*. ac respectu DEI superfluum, adeoque injuriosum, curæ totum perimite, tibi dandum, quod sit potens servare depositum, ut noveris, quod servare

nos, si servat, non fideliter redditurum aliquando: ita homines faciunt, sed non DEUS.

6. Considera, quare dixerit Apostolus: *certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem*, hoc est, in extremum diem. non poterat obtinere à DEO, ut etiam prius reciperet istud depositum, atque ipse in Terra reciperet saltem partem magnam mercedis, quam paulatim prosequeretur per labores toleratos pro Deo? Poterat utique (quis dubitet?) sed non carabat. Satis illi erat debitum suum servari in diem, quem diximus. Minus providi, cum laboriosum quoddam opus faciunt pro aliquo, vel temporosum, volunt solvi in dies, & sic nunquam fiunt locupletes: qui sunt magis providi, potius amant contrarium: malunt recipere postremo die simul omnem solutionem. Quid agis ergo, cum tacite quereris, cum DEUS omnino tui esset oblitus? Instorfallis, ut ille in dies te solvat? Sufficiat differri in diem ultimum, *in illum diem, in illum diem*. ita longè sera dition. Sed quis ille dies ultimus? Est dies Judicij Particularis, & dies Judicij Universalis. In illo die particularis Judicij DEUS minutissime rependet mercedem pro omnibus, quæ ejus causâ passus es: & in illo Generalis Judicij præterea reddet corpus, in quo passus es. Atque hoc est alterum depositum, de quo loqui hinc præcipit Apostolus, cum dixit: *Potens est depositum meum servare*, corpus tuum ita fatigatum, mortificatum,

maceratum, vulneratum. Primum depositum spectat ad primum ex his diebus, alterum, ad secundum, nominatur autem *dies ille* sine addito, quia non est alius illi similis in bonum bonis, in malum improbis. Atque hic est dies, cujus semper oportet probè meminisse ad te confortandum, dum tacite in corde dicis: *Pavor, sed non confundor. Scio enim, cui credidi, & certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem*. non illo die, quia illo die non amplius debet servare tibi sed reddere. Sed *in illum diem*, quia ultra diem illum non est servaturus. *Ecce, venio cito: & merces mea mecum est, reddere unicuique secundum opera sua.* Apoc. 22, v. 12.

7. Considera ex hoc loco posse colligi, ne summis quidem sanctis negari, quin seipfos, maxime tempore afflictionis, angustia, adversitatis, animent spe certissimi præmii: imò hoc satis frequens illis fuit, uti cognosces, si sacras paginas percurras. Verum est, aliquando dæmoni, ut majori cum probro abigatur, nec tam facile redite velit ad turbandam quietem tuam his tentationibus diffidentia, ita dicendū: *Scio, cui credidi, & certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem*. at si is etiam servare nollit, sed oblivisci depositi, meâ, uti aliàs potest, damnatione permissâ, ad respectum tuum pergam illi servire, quam maxime potero, quia tantus est Dominus, ut se solo mereatur amorem omnium etiam, quos ipse oderit. In

hâc ferè sententiã tres illi gēerosi pueri Nabuchodonosori Regi locuti sunt, cum ad Idololatriam illos compelleret, nequicquam prætendens, quòd illorum DEUS unquam è suis manibus eos esset liberaturus. *Quis est Deus, qui eripiet vos de manu meâ? Dan. 3. v. 25. Non oportet reponere tibi, non oportet nos de hac re respondere tibi: quòd foret tempus perdere. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, & de manibus tuis ô Rex liberare. quòd si noluerit, notum tibi sit Rex, quia Deos tuos non colimus, & statuam auream, quam erexisti, non adoramus.* O Responsum planè Divinum! atque hoc est, quòd reddendum dæmoni, cum intentat ad Idola sua, vitia, inquam, & vanitates, adoranda te pertrahere sub prætextu te denique damnatum iri. *non oportet, dicendum est, non oportet de hac re respondere tibi.* ego nolo hîc tecum disputando contendere, ô Rex tenebrarum. scio DEUM nempi posse mihi longè plus præstare boni, quàm ego merear. *Ecce DEUS meus, quem solo, potest eripere me de camino ignis*

ardentis, ubi tu tot jam seculis
 & de manibus tuis me liberare
 etiam nolit ob maximas à me
 injurias: quòd si noluerit, notum
 me hoc etiam eventu datum esse
 ut ipsi serviam ad mortem usque
 quàm potero, fidelitate, ut ipsum
 ipsum adorem. nec fiet unquam
 quàm ipsi genu flectam. Non
 Rex, sed Rex tenebrarum, non
 bi, quòd deos tuos non colo, & statuam
 auream, quæ est felicitas à te
 promissa, & statuam auream, quam
 erexisti, non adoro, nec adorabo.
 demon tentare te desinat in
 teria diffidentia circa salutem
 fortè omnium crudelissima est.
 malis hoc die locum istum Ap
 tam præclarum, quem discul
 plicare iavictissimo Martyri Lau
 tio, cui optimè quadrat, id recipere
 re facillimè poteris. O quanto
 ctu ille dixerit in pœnali suo
 Patior, sed non confundor. sciam
 cui credidi, & certus sum, quia
 est depositum meum servat
 in illum diem.
 * * *

XI.

Si quis existimas se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se sciat.
 Gal. 3. v. 6.

2. **C**onsidera, si bene perciperetur sententia, quam hoc loco tibi contemplandam proponit Apostolus, jam in mundo vanam gloriam fuisse cessaturam. unde est; quòd tibi in dies magis superbiat. *Superbia eorum, qui te oderunt, spernit semper.* Pl. 73. v. 23. quia in die